

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Dunaj zopet miruje. To vam je bil pretekli teden poln slavnostnega gibanja od zore do mraka, da bi mnogo naših listov potrebovali, ako bi hoteli opisati vse in toliko mnogovrstne svečanosti v proslavo sreberne poroke presvitlega cesarja. Iz vseh dežel širne Avstro-ogerske je poleg različnih poslanstev privrelo toliko deputacij in v obče ljudstva vseh stanov le-sem, da je sam Dunaj uni teden popolno imel obraz habsburške monarhije. Da bi Dunajčanje vsako leto imeli tak teden, kakor je bil pretekli, obogateli bi. Presvitli cesar pa je tudi v znani svoji milini spominkov v petindvajsetletnico svoje poroke sipal na mnogo strani: ustanovil je iz lastnega premoženja 40 štipendij po 300 gold. za revne in vredne dijake na vseučiliščih na Dunaji in Budapeštu (po 7 štipendij), v Pragi (5), v Gradcu, Insbruku, Krakovu, Levovu, Črnovici, Kološvaru in Zagrebu (po 3); — ubogim na Dunaji je daroval 10.000 gold., pomilo-stil je na več ali manj let v ječo obsojenih hudodelnikov, v Avstriji 377, na Ogerskem pa 212 itd. — Po določbi presv. cesarja se je kovala tudi sreberna svetinja v spomin sreberne poroke, katere vrednost je 2 gold.; za to ceno jo morajo vse cesarske kase tudi za plačilo vzeti.

— Presvitli cesar je v ročnem pismu do ministra notranjih zadev izrekel, da so burne svečanosti pač že minule, a da hvaležni spomin na vse to ne bo nikdar izginil s srca njegovega. Minister naj pa dá na javno znanje, da se Nju veličanstva vsem narodom najiskre-neje in najpristrčneje zahvalujeta. Mikaven za nas je v tem pismu posebno stavek, v katerem pravi cesar: „Jaz sem ponosen in srečen, da take narode, kakor jih moja država v sebi ima, morem smatrati za veliko družino svojo.“ Naj bi si te besede cesarjeve zapomnili tudi njegovi najvišji svetovalci!

— Zbornica poslancev tako počasi izgotovlja državni proračun za letošnje leto, da za mesec maj veljajo še propisi lanskega leta. — V obravnavah potrebščin finančnega ministerstva je posebno baron Dipauli, tirolski poslanec in mož naše stranke, očital ministru samovoljno postopanje davkovskih in finančnih uradnikov pri nabiranju različnih davkov (dohodninskih, žganjarijskih itd.) Cele kupe pritožeb, ki dokazujejo krivično postopanje davkarij, je imel pri sebi, in ministru tako resnico v obraz drobil, da sta minister baron Depretis in njegovega urada načelnik Kertek dosti opravi-ti imela z zagovarjanjem dotičnih uradnikov, kar pa jima ni obveljalo, ker tudi dr. Kronawetter, dr. Menger in še drugi liberalci so baronu Dipemli-u prikladali.

— Volitve za državni zbor bodo, kakor se pozve iz poslanskih krogov, vršile se uže junija me-seca. Toraj bo treba pripravljati se za-nje. Deželni zbori pa se imajo sniti še le v jeseni, — če po novih državnih volitvah ne bodo prej razpuščeni.

— Med tukajšnjimi časnikarji je vse polno tudi sleparskih rokovnjačev. „Der Osten“ pripoveduje v svo-jem zadnjem listu pod naslovom: „Graf Hohenwart als Reklame“ sledečo sleparijo: K nekemu držav-nemu poslancu je prišel nedavno neki „journalist“ (čas-nikar), ki je uže zarad mnozih sleparstev tožen bil, rekši, da ga grof Hohenwart pošilja z željo, naj se naroči na njegov časnik, ki bode kmalu „novo Presse“ prekosil in o 4 tednih novo ministerstvo Hohenwart-Liembacher Weis pl. Starkenfels-Meznik-Fanderlik vsstva-ril. Po teh besedah razgrne polo papirja z naročniki na ta časnik, na kateri je že mnogo celoletnih naročnikov

z 12 gold. zapisanih stalo, med njimi tudi sam grof Ho-henwart; dr. Fanderlik je bil podpisan le s 6 gold. za pol leta, češ, da v tistem hipu ni imel več kot 6 gold. pri sebi. Vse to je bila gola sleparija, o kateri se grof Hohenwart ni malo smejal, ko jo je zvedel. Takih rokovnjačev-žurnalstov je mnogo na našem Dunaji!

Česka. — „Pokrok“ piše v svojem članku, da so besede, katere je cesar govoril česki deputaciji, za celo državo jako imenitne in vzlasti v tem času pomembne, ker je cesar zopet dejal, da bode skrbel, da se sporaz-umljenje obeh narodov v česki deželi naredi. — Tudi „Narodni Listy“ menijo, da lepšega nasledka slavnost cesarjeva ne bi mogla imeti, nego bi bil ta, če se dá Čebom in vsem narodom v Avstriji enako narodno pravo.

Z Bosne. — Turčija je zdaj vendar privolila v to, da Avstrija s svojimi četami sasede važnejše kraje no-vipazarskega okraja, toraj tudi Novi-Pazar sam. Zasedba se pa ima zvršiti skupno s Turčijo, to je: av-strijski vojaki zasedejo vsa mesta skupno s turškimi, okraj (sandžak) pak ostane podložen turškemu sultanu. Kako dolgo imajo potem naši vojaki tam ostati, ni do-ločeno. Čudno je vsakako to, da imamo mi tukaj zopet nekako nalogo žandarja ali vsaj pomočnika Turčije, s katero se vsaj Črnigori in Srbiji ne bomo prikupili. Tukaj se vidi zopet magjarska roka, ki hoče zagozdo zabiti med Srbijo in Črnogoro. Tudi je težko verjeti, da bi se naši vojaki tako lahko sporazumeli s turškimi; razen tega nastane še vprašanje: kdo bo plačal stroške te zasedbe, če se bo vršila le Turčiji na ljubo?

Z Bolgarije. — Narodna skupščina je razšla se, ko so vsi zastopniki podpisali novo ustavo. Brž po-tem se je pričela nova bolgarska skupščina, ki je vo-lila včeraj novega kneza bolgarskega. Ruski car je bil po knezu Dondukovu dal naznaniti jej, da za bolgarski prestol ne sme kandidirati noben ruski pod-ložnik. Toraj je bil za bolgarskega kneza voljen princ Battenberg, ki bo zasedel prestol z imenom „Aleksander I.“ Bolgarija ima tedaj že svojega kneza.

Rusija. — Zavoljo nekaterih napadov na vladne osebe stavijo nemški listi rusko carstvo pred svet tako, kakor da bi bilo gnjilo v svojem jedru. Slovanski listi pa to prikazen razlagajo s tem, da napadi veljajo le nepriljubljenim osebam, ker je v viših službah preveč nemcev, kateri se s svojo brezobzirnostjo nikjer ne prikupijo ljudstvu. Zadnje je tudi popolnoma verjetno. Cara samega narod časti in to tudi o vsaki priliki si-jajno kaže.

Listnica vredništva. Sl. obč. pučka škola v Ma-rija-Gorici. 1) O binkoštih se vsako leto vozijo po južni železnici vlaki z znižano ceno, v pondeljek gre celó eden na-lašč z Ljubljane v Postojno. Več bote pozvedili iz naznanil, ki jih bo gotovo tudi letos južne železnice vodstvo še o prav-em času razglasilo. 2) Ljubljana ima pač veliko prenočišč za tujce, če jih pa o binkoštnih praznikih ne bo zmanjkalo, to se zdaj ne more še vedeti. Kdor si naprej preskrbi pre-nočišče, je najbolj gotov, da ga dobi.

Žitna cena

v Ljubljani 23. marcija 1879.

Hektoliter: pšenice domače 6 gold. 50 kr. — banaške 8 gold. 40 kr. — turšice 4 gold. 40 kr. — soršice 5 gold. 93 kr. — rži 4 gold. 55 kr. — ječmena 4 gold. 39 kr. — prosa 4 gold. 39 kr. — ajde 4 gold. 23 kr. — ovsa 2 gold. 60 kr. — Krompir 2 gold. 50 kr. 100 kilogramov.